

TAKOVĀ• HODNĀ• LOUTKA ...

ĀšterĀ½, 05 srpen 2014

Milá Danielo, je mi 30 a mám problém, který se moĀ¼ná nebude zdát tak veliký, ale mĀ› hodnĀ› trápí a vlastnĀ› moĀ¼ná Ā•ím dál víc. Jsem bezdĀ›tná, s vlastním bytem a jedním chlapíkem, který v nĀ›m bydlí se mnou. Je to hodný kluk.

Takový ideál pro maminku, tĀ™eba moji. Hezký, hodný, Ā•istotný a peníze vydĀ›lávající. Tom je opravdu bezproblémový. Není v tom Ā¼ádná ironie. Poznali jsme se na jedné vernisáĀ¼i, kde zajišĀ¼oval zvuk muzikantĀ™. UĀ•aroval mĀ› na první pohled. Takový nezávislý, delší vlasy, strništĀ›, velmi leĀ¼érnĀ› obleĀ•ený a hlavnĀ› velký sympaĀ¼ál. HodnĀ› nesmĀ›lý a kamarádky mi Ā™íkaly, Ā¼e toho si nĀ›jaká musí ulovit. Já jsem ho ani nelovila, prostĀ› to nĀ›jak sedlo. J pravda, Ā¼e jsem musela být akĀ•nĀ›jší, ale dával mi najevo, Ā¼e mu to tak vyhovuje a vĀ™bec ho mĀ› temperament nezastrašuje. Stalo se a byla ruka v rukávĀ›. ProĀ¼ili jsme spolu perfektní tĀ™i mĀ›síce, kdy jsme, pokud nepoĀ•ítám práci, skoro vĀ™bec nevylezli s postele. ÚplnĀ› jsem si lebedila. KoneĀ•nĀ› chlap pro mĀ›. Na jinou se ani nepodívá, zboĀ¼Ā™ mĀ›, udĀ›lal by mi, co mi na oĀ•ích vidí. Super. JenĀ¼e teĀ• po nĀ›kolika dalších mĀ›sících navíc uĀ¼ to tak super se s ním a to ukrutnĀ›. Moc toho nenamluví, všechno mi odkývá, dĀ›lá jen co chci já a Ā•eká, Ā¼e všechno rozhodnu. Kdyby tak nĀ›kdy udĀ›lal nĀ›co neĀ•ekaného, nĀ›co jen svého. (Nemyslím tím nĀ›jaký prĀ™švih, ale jakouk vĀ›c, co bude z jeho hlavy.) Nic sám nevymyslí, nepodnikne, nepĀ™ipraví. On místo toho sedí na pohovce a zamilovanĀ› sleduje. Byl by rozhodnĀ› velká jistota do budoucna, ale je tohle pĀ™esnĀ› to o co jde? KATUŠ